

РЕШЕНИЕ

№ 26758

гр. София, 11.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8313** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Алианц Лизинг България ЕАД и Гоу и Гоу ООД срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-4332-004001/26.07.2024 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, Отдел ПП СДВР, с която на Алианц Лизинг България ЕАД е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Молят атакуваната заповед да бъде отменена.

Жалбоподателят Гоу и Гоу ООД претендира разноски. Представя списък /л. 52/.

Ответникът оспорва жалбата. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 26.07.2024 г. на Алианц Лизинг България ЕАД е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, тъй като МПС – собственост на дружеството, е било управлявано от лице, което не притежава СУМПС – неправопособен водач.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че МПС е предоставено за ползване на Гоу и Гоу ООД от собственика Алианц лизинг България ЕАД по

договор за финансов лизинг.

На водача на МПС Г. З. З. е съставен АУАН /л. 20/.

Като свидетел по делото е разпитан П. В. К..

Представени са заповеди за компетентност /л. 24 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка /ПАМ/ - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство, на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Настоящият състав намира, че са налице предпоставките за налагане на ПАМ.

Видно от АУАН, който се ползва с обвързваща съда доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, процесното МПС – собственост на Алианс лизинг България ЕАД – е управлявано от лице, което не притежава СУМПС.

Спорен е въпросът дали дружеството-собственик на процесното МПС, чиято регистрация е прекратена с обжалваната ЗПАМ, е предоставило МПС на Г. З. – неправопособен водач. Настоящият състав намира, че този въпрос е ирелевантен за законосъобразността на приложената мярка в какъвто смисъл е и съдебната практика – напр. Решение № 9667 от 24.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12939/2018 г., Решение на Адм. съд В. от 28.04.2023 г. по адм.д. № 459/2023 г., Решение на Адм. съд С. от 05.01.2023 г. по адм.д. № 175/2022 г. и др.

Приложимата правна уредба не обвързва мярката със субективното отношение на собственика към предоставянето на автомобила. Нормата на ЗДвП предвижда единствено, че същата мярка се прилага и спрямо собственика на автомобила, когато е управляван от водач без СУМПС. Няма въведено изискване за „предоставяне“ на МПС изрично или конклюдентно, за „допускане“ на управлението му от друго лице без СУМПС и пр. Следователно е без значение дали жалбоподателят е предоставил управлението на собственото си МПС волево, дали е допускал такова управление, дали това е направено от друго лице и дали изобщо е знаел за това. Законът допуска засягане на правата на собственика с оглед постигане на целта, регламентирана в чл. 1, ал. 2 от ЗДвП, както и в чл. 171 от ЗДвП - опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на

административните нарушения. Материалният закон е приложен в точния му смисъл, както и съобразно неговата цел - осигуряване безопасността на движението по пътищата. В случая, административният орган е наложил мярката за минималния предвиден в закона срок – 6 месеца, поради което не са налице предпоставки за ревизирането му.

При това положение е реализиран фактическият състав на цитираната разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи, че от доказателствата по делото не се установява безспорно, че въпросното МПС е било предоставено от Гоу и Гоу ООД на трето лице – правоспособен водач, като автомобил под наем. Първо, в договора за лизинг – чл. 19.3 /л. 9/ е уговорено, че МПС не може да се ползва като рент-а-кар. Второ, приложената лична карта на С. Н. Н. /л. 19/ не може да се свърже с лицето, наело автомобила от 21.07.2024 до 24.07.2024 г. В извлечението от приложението за наемане на МПС липсват индивидуализиращи данни на наемателя /л. 17/, а снимката /л. 18/ не може да се свърже с име на наемателя и с периода на наемане на автомобила. Трето, дори и МПС действително да е било предоставено на правоспособен водач, който впоследствие да е предоставил управлението му на неправопособен такъв, това не прави ЗПАМ незаконосъобразна, а е предпоставка за реализиране на отговорност спрямо лицето, наело МПС – за пропуснати ползи или за нарушение на договора за ползване на МПС – в случай, че в него има съответната клауза относно забраната за предоставянето му на трето лице. Такива действия на наемателя на автомобила /в случая не се доказва, че наемател е правоспособният водач Н. с представена по делото лична карта/, не могат да доведат до незаконосъобразност на ЗПАМ, налагането на която е обусловено от управление на МПС от неправопособен водач, каквото в случая е налице.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът претендира разноски, поради което жалбоподателят следва да му заплати сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Алианц Лизинг България ЕАД и Гоу и Гоу ООД срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-004001/26.07.2024 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, Отдел ПП СДВР, с която на Алианц Лизинг България ЕАД е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца
ОСЪЖДА Алианц Лизинг България ЕАД, ЕИК[ЕИК] и Гоу и Гоу ООД, ЕИК[ЕИК], да заплатят на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

